Gallia Butnaru, Marian Nicolae, Nicole Petculescu

ION NICOLAE

VOLUM OMAGIAL

Editura Academiei Oamenilor de Știință din România
București, 2024

Editor: Prof. Emerit Gallia Butnaru și Prof. Dr. Marian Nicolae
Coordonator: Prof. Emerit Gallia Butnaru
Tehnoredactere: Prof. Emerit Gallia Butnaru
Coperta 1: Prof. Dr. Floarea Nicolae
Imagini interior: Prof. Dr. Marian Nicolae și
Prof. Emerit Gallia Butnaru

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
BUTNARU, GALLIA
Ion Nicolae : volum omagial / Gallia Butnaru, Marian Nicolae, Nicole Petculescu. - Bucureşti : Editura Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România, 2024
ISBN 978-630-6518-39-5

I. Nicolae, Marian
II. Petculescu, Nicole

929

Editura Academiei Oamenilor de Știință din România, 2024

CUPRINS

Titlul capitolului	Pag.
Foreword	**5**
Prolog	**9**
Începuturi	**11**
Studenție și profesie	**22**
Ion trecând prin timp	22
Viața cu bune și cu rele dar în doi	23
Activitatea din Algeria	27
Bioterra - o poveste de succes	**30**
Scurt istoric al Universității Bioterra din București	31
Facultatea de Management Agroturistic	32
Facultatea Controlul și Expertiza Produselor Alimentare	32
Facultatea de Drept	33
Facultatea de Asistență Medicală Generală	33
Facultatea de Informatică aplicată	33
Facultatea Controlul și Expertiza Produselor Alimentare din Alexandria	33
Facultatea Controlul și Expertiza Produselor Alimentare din Buzău	33
Facultatea de Management Agroturistic din Buzău	34
Facultatea/Extensie de Asistență Medicală Generală din Buzău	34
Facultatea/Extensie de Drept din Buzău	34
Facultatea/Extensie de Informatică Aplicată din Buzău	34
Masterate	34
Bioterra, o poveste romantică	36
Centrele de practică	38
Cercetarea științifică	**44**
Relații și colaborare internațională	**58**
Sărbători și sărbătoriți	**72**
Prof. Dr. h.c. Ion Nicolae la 80 de ani de viață	73
Un om mare cât o universitate	74
Mesaj de la USAMVB Timișoara	77

Fără lacrimi și fără păreri de rău 79
In memoriam profesorul Ion Nicolae
Cuvânt din partea Senatului Universității Bioterra 80
Ion Nicolae, Membru titular fondator, Secția de Științe Agricole, Silvice și Medicină Veterinară; Din partea Academiei Oamenilor de Știință din România 83
Anunț - din ziarul *Renașterea Bănățeană* din Timișoara 87

Recunoaștere 88
Laudatio – General (r) Prof. univ. M.D. dr. H.C. Vasile Cândea .. 92
Radiațiile ionizante și ereditatea la om – cuvânt de recepție prezentat de Prof. univ. dr. H.C. Ion Nicolae 96
Cuvânt de răspuns al Prof. univ. dr. ing. Leon Sorin Munteanu .. 112

Viitorime: cei care îi vor păstra amintirea și cei care îi vor continua opera 117
Aspecte din viața și activitatea distinsului Prof. univ. dr. ing. Nicolae P. Ion - Prof. univ. dr. ing. Ioan Geamăn 119
O viață dedicată vieții - Prof. univ. emerit dr. ing., DHC Petru Andea 122
Profesorul Ion Nicolae În slujba cercetării și învățământului superior agricol - Profesor Universitar Emerit Dr. ing. Dr.H.C. Valeriu Tabără 124
Un Om Mare cât o Universitate - stâlpul neamului - Marian Nicolae 127
In Memoriam, Nicolae Ion, Prof univ. dr. ing. Agronom - Conf. univ. dr. Basarabă Adrian 129
Îl botezasem „Zeus", căci avea acea capacitate specifică domniei sale de vizionar, de gândire logică și critică. Gânduri despre profesorul Ion Nicolae - Prof. univ. Dr. Stan Petrescu 131
In Memoriam, Acad. Prof. Univ. Dr. Ion NICOLAE. Conf. univ. dr. ing. Radu Coțianu 136
Cuvânt de destăinuire - Prof. Emerit Gallia Butnaru 137

Epilog 143

FOREWORD

The present book ”Ion NICOLAE, Reverential Volume” comprises glimpses of a great man, Ion Nicolae's life, which has been plaited with the starting point and the life of the first private university of Romania, Bioterra.

The Bioterra’s University Founders were Prof. Ion Nicolae and Dr. Floarea Nicolae. He was the brain and she was the heart.

But their dreams have been turned into the reality due to the gratitude by their friends, by the coworkers, by the students and even by other people.

In this 21st century, when life is a rush, is a true utopia to aside time to honor the life of a man or the history of an institution.

To help the "rushed reader" to remember moments from the life history of Prof. Ion Nicolae and Bioterra University, the book brings many visual memories that he can easily "read" in just a few minutes.

We inform hurried readers as well as those accustomed to reading that the present work consists of 10 chapters, of different sizes, lined up in chronological order, being in accordance with the flow of life.

Few data, and hardly gathered, talk about the ascendants of Prof. Ion Nicolae.

Modesty and respect for Ion Nicolae kept in reserve the members of family.

Ion comes from a family of well-to-do, educated and God-fearing farmers. All the 4 children of Vasilichia and Petre, Ion (1939-2023), Nicolița (1940-2013), Mihai (1940-2023) and Maria (1943-2017), all of them attended well know schools. Their professionalism ensured them an important position in the community of Voicesti de Vâlcea.

In the 40s-70s, somebody' CV was kept in the memory of the citizens. There was no need for the recommendation of the priest, the teacher or the notary. Everything was known, everything was evaluated and publicly punished, all the good deeds and especially the bad ones.

Ion' education seemed to be as native gift. But it is shrouded in oblivion.

During the entire schooling period, be it primary (1946), high school (1950) and university (1960), Ion was the best of the good. The faculty graduated her as head of promotion, with *cum laude*.

Professional activity is what tells us best, but still not completely, about what Ion Nicolae as a man was.

In 1965, Ion Nicolae was assigned to the "Nicolae Bălcescu" Agronomic Institute in Bucharest, being a university tutor for two years, assistant professor for four years (1967-1971), senior lecturer for 19 years (1971-1990), associate professor for three years (1990-1993) and university professor for 30 years. He worked in the Agronomic Institute "Nicolae Bălcescu" Bucharest for 35 years (1965-2000).

During the period 1965-1969 he prepared his doctoral thesis: carried out under the attentive guidance of Acad. Nicolae Giosan.

Since 1979, she has traveled the road in life alongside Eng. Floarea Cincă-Nicolae, who was an ideal complement to her "dreamy scientist" husband.

Ion Nicolae worked hard and well, no matter where he was, at the "Nicolae Bălcescu" Agronomic Institute in Bucharest (1965-2000) at the École Nationale Supérieure Agronomique in Algeria (1974 - 1980) or at Bioterra University (1990-2023), being involved in major research and education projects.

In 2002, he saw his dream come true. Bioterra University, the first private university in Romania, was accredited by Law 480/2002.

Since 2002, from one faculty, until 2018, when 11 faculties were operating in Bioterra, it was a road full of questions, successes but also failures, which deeply displeased its founder.

Ion Nicolae wanted everything to be perfect, to shine; the professionalism of teachers and students to be exemplary.

In this sense it attracted renowned professors: three academicians (Alexandru T.Bogdan, Gheorghe Bîlteanu, Nicolae Manolescu), well-known professors and specialists (Doru-Sabin Delion, Ioan Alecu, Gheorghe Burloi, Nicolae Cepoiu, Nicolai Pomohaci, Elena Ștefănescu, Paul Ștefănescu, Ioan Geamăn, Gheorghe Georgescu, Victor Popescu, Alexandru Sonea, Rodica Tănăsescu, Gheorghe Câmpeanu, Corneliu Turianu, Vlad Barbu, Gheorghe Glăman, Ștefan Cocoș), and many other personalities. He has established collaborative relationships with educational and research institutions from several countries.

From 1994 to the present (2024), the university has grown constantly, being competently led by rectors: Prof. Dr. Ion Nicolae – founding rector (1994-2008), Prof. Dr. Floarea Nicolae (2008-2012), Professor. Dr. Cornel Trandafir (2012-2014) and Prof. Dr. Floarea Nicolae (2015-2024).

Within Bioterra University laboratories, students are trained in very new fields regarding the management of renewable energy and

environmental ecology, labs which have been equipped with state-of-the-art modern technology.

Scientific research was his primary goal. He established scientific collaboration relations with several institutions from Romania and with from abroad. He encouraged and materially supported the research activity of teaching staff and students.

His scientific merits were appreciated/recognized by the national and international scientific community being a member of prestigious societies (EUCARPIA and CERAG) and he received the title of Man of the Year (1998) being also presented in the of "Who's Who" Book.

At the reception in the Romanian Academy of Scientists, in the "Laudation" of the General (r) Prof. MD Dr. H.C. Vasile Cândea (the President) and in the "Reply" uttered of the Prof. Dr. Leon Sorin Munteanu, it was pointed out that Prof. dr H.C. Ion Nicolae, dedicated his life to the progress of education and science.

The international cooperation relations in education and research with institutions from Canada (2000-2010), Italy (2000-2024), Egypt (2000-2024), the Republic of Moldova (2019-2024), Turkey (2017-2024) are edifying.

In the field of agriculture, ecology and environmental protection, several agreements have been developed with: *Universita' di Pisa* (2010-2024), with the Consiglio Nazionale di Ricerca and the *City Hall of San Giuliano Terme, Pisa* (2002-2016), Italy through professors Dr. Alessandro Pistoia respectively Dr. Elena Fantoni, with the department of "Ecological Agroecosystems" led by Dr. Brunello Ceccanti and Dr. Graziana Masciandaro and with professors Andrea Martini and Paolo Gajo from the *Universita' delle Scienze Agricole di Firenze*, Italy (2005-2024). In the field of agritourism, a long cooperation took place with the staff and students of *The Higher Institute of Specific Studies*, El Giza, Cairo (2000-2024) through the rector Prof. Dr. Mohamed El Batran and Prof. Dr. Khadiga Mohamed Gaafar.

On his 80th birthday (2019), Professor Ion Nicolae was celebrated by the entire Bioterra community, enjoying his achievements. The words spoken highlighted the indisputable merits in the introduction and organization of private university education in Romania, in the introduction of new fields of study, in the creation of new people.

Professor Ion Nicolae (Nae) had a great soul. Bioterra citadel says it, the facts say it, his colleagues say it, his relatives say it, his collaborators say it, his friends, his professors' team say it and the stars in which he hid say it.

The most emotional evocation of Prof. Dr. Ion Nicolae is that of Prof. Dr. Stan Petrescu: *My Zeus, the professor, Ion Nicolae, fulfilled all these academic steps. The life of his reign was a constant struggle until the moment of his passing among those who slept in eternity. For me, Professor Ion Nicolae was a mountain of kindness. As a huge gratitude, I thank the One Above for giving me the divine gift and luck of knowing a true man*.

This book is a simple reverential reminder and tribute to Professor Dr. Ion Nicolae, like a prayer of appreciation for a faithful MAN.

Tineri bătând la poarta succesului

PROLOG

La un an, de când pașii Profesorului Ion Nicolae nu au mai urcat treptele Bioterrei, universitatea va fi vegheată cu multă dragoste și responsabilitate de bustul ctitorului ei.

Privirea-i zâmbitoare, va scruta timpul și va întâmpina cu aceeași bucurie seriile de studenți, începători de noi drumuri în viață.

Statuia nu va putea să le povestească despre anii de visări, despre anii de frământări, despre anii de împliniri.

Noii veniți vor fi întâmpinați de Ctitor, de flacăra eternei cunoașteri, de măreția albastră a edificiului și, la plecare își vor întinde aripile către un alt început, lumea profesiei.

Cartea, *Ion Nicolae Volum omagial*, cuprinde crâmpeie din viața unui OM, în care adevărata bucurie a fost prosperitatea învățământului și al omului.

Pentru a rămâne mereu viu în amintirea noastră OMUL - Profesorul Ion Nicolae -, autorii au apelat la aceia pe care Profesorul i-a prețuit, și care au răspuns DA în clipe de progres către profesorat, au răspuns DA la ocuparea fotoliului de decani, au răspuns DA la alte onoruri sociale. Dar ..., pentru că în viață există mereu un dar ..., au răspuns NU! atunci când li s-a părut că osteneala de a-și rememora zilele bune ale acestuia ar fi prea mare.

Aceștia au învățat multe de la Maestrul lor, dar nu au învățat, cum să cultive floarea recunoștinței în grădina vieții lor.

Din necunoaștere sau din grabă, multe momente edificatoare au fost, poate, omise.

Autorii, mulțumesc cu gratitudine adevăraților prieteni sau colaboratori, care și-au luat din timpul lor ca să îl aducă la viață pe cel care le-a umplut zilele cu voioșie și lumină. Dar, totodată, sunt convinși, că poate, când lucrurile se vor mai așeza, se vor găsi alți autori care să scrie mai bine și mai frumos despre un mare om.

Acum, noi, cei care am scris această „carte", am putea spune
că am adus cu respect și afecțiune un omagiu
OMULUI – Ion Nicolae.

Prof. Dr. HC. Ion Nicolae și Prof. Dr. Floarea Nicolae,
mândri de munca lor

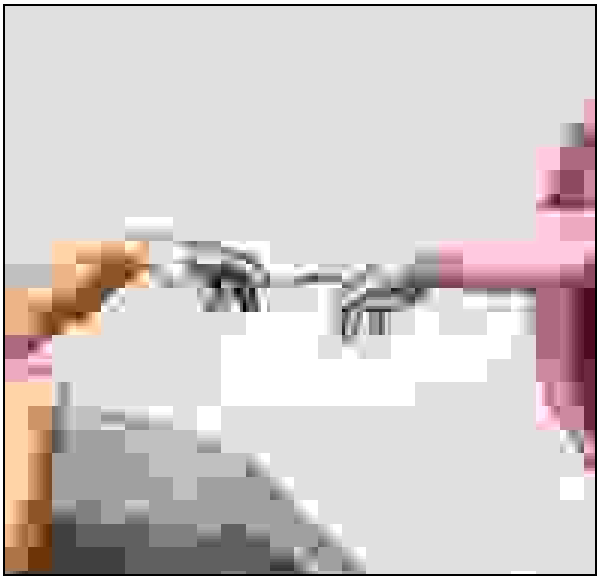

Liberul Arbitru al lui Adam[1]
Michelangelo Buonarroti[2]

ÎNCEPUTURI

Viața este ca o clepsidră prin care clipele, zilele, anii se scurg încet, de la un plin de idealuri, către un alt plin, cu izbânzi și eșecuri, mereu și mereu de la trecut spre viitor, de la vis la realizare.

Viața Profesorului ***Ion Nicolae*** a fost o poveste frumoasă în care bucuria binelui și tristețea insuccesului s-au înfruntat, biruind mereu binele.

Se spune că întreaga noastră viață este legată de astre și de glia pe care am pășit cel dintâi.

Născut în zodia Gemeni, pe 21 iunie 1939, *ziua încântării,* în frumoasa localitate Voicești de Vâlcea, Ion a fost obsedat de o viață cu multe și noi provocări, ajungând să simbolizeze ceea ce a fost bun în

[1] În creație, ca și în viață, primești ceea ce accepți să primești.

[2] *Michelangelo Buonarroti* (n. 1475 – d. 1564), sculptor, pictor, arhitect, poet, scriitor, inginer, antreprenor general. A studiat la Universitatea din Florența. Opere importante: Moise, David, Pieta, Bătălia Centaurilor, Bolta Capelei Sixtina, și poezii:

„*dezbrăcând sufletul de moarte*,
mă rog primește-mi înaltul drum,
să poată fi mai sigură și mai vizibilă întoarcerea."

fiecare etapă a vieții sale. A fost strălucitor în idei novatoare, iar viața i-a fost plină de entuziasm, înlăturând orice obstacol care i-a stat în cala aspirațiilor sale.

Voicești de Vâlcea, localitate situată la aproximativ aceiași depărtare de Craiova și Râmnicu Vâlcea, a fost și este alcătuită din adevărați români credincioși. Așa au fost strămunii lui Ion, părinții lui, frații și surorile lui și așa a fost și el. Elocventă este ctitoria mânăstirii *Scundu* din județul Vâlcea (Fig. 1), dovada sinceră a credinței, cultivată de părinți.

Fig. 1a. Mănăstirea *Scundu* – Biserica Trapeza, Casa ctitorilor

Fig. 1b. Mănăstirea *Scundu* – Biserica Trapeza, Casa ctitorilor

Fig. 1c. Mănăstirea *Scundu* – Biserica Trapeza, Casa ctitorilor

Fig. 1d. Sfințirea Mânăstirii *Scundu*, 21 iunie 2021 – ÎPS Varsanufie Arhiepiscop al Râmnicului

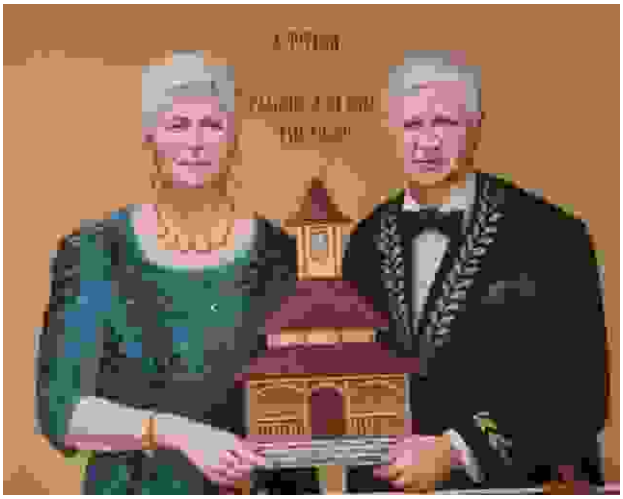

Fig. 1e. Ctitorii Mânăstirii *Scundu,* Ion si Floarea NICOLAE

Și-a iubit țara și meleagurile natale, dorind să introducă în lista învățământului superior și această zonă. În acest sens, în 1998 a organizat în Drăgășani, prima facultate particulară de *Controlul și Expertiza Produselor Alimentare* de pe Olt, care a funcționat timp de doi ani, și din pricini didactico-administrative a fost închisă.

Localitatea Voicești de Vâlcea este martoră a multor evenimente de seamă din istoria țării noastre și asta o spun edificiile din localitate, biserica, școala, monumentul eroilor (Fig. 2), care împodobesc centrul comunei. Mica localitate, cu aproape 1000 de locuitori, a dat patriei tribut greu de sânge în toate războaiele, iar cei rămași le-au purtat recunoștință eroilor căzuți, cinstindu-le memoria prin monumente, scrieri sau nume date unor instituții. Actuala Școală Gimnazială din Voicești, poartă numele „Ioan Didicescu”, cinstindu-și astfel primul director al școlii.

Fig. 2. Monumentul eroilor căzuți pentru Patrie în Primul Război Mondial

Școala din sat, care „*a luat ființă în anul 1838*”[3], nu mai seamănă cu cea în care au învățat, alături de generații întregi de copii, Ion și frații lui (Fig. 3).

Dumitru Barbu[4] (1948-1958), director în perioada când Ion a fost elev, menționa la sfârșitul unui document întocmit:

„... Printre absolvenții acestei școli îl amintim pe: Nicolae Ion (rector Universitatea Bioterra București), alături de profesori, medici, jurişti, economişti şi ingineri care dau prestigiu şcolii şi comunei Voiceşti.”

Fig. 3. Școala în care au învățat Ion și frații lui, astăzi este refăcută și modernizată

[3] *A. Didicescu*, Istoric – Școala Gimnazială Voicești – Vâlcea.
[4] https://scoalavoicesti.ro/istoric/

Familia Nicolae, unită prin tradiție, este împrăștiată prin lume. În localitate au rămas să ducă numele și renumele familiei, frații și nepoții lui. Casa bătrânească, în care s-au născut și au crescut cei patru copii, doi băieți și două fete, este astăzi în ton cu vremurile secolului XXI (Fig. 4).

Fig. 4. Casa bătrânească în stil brâncovenesc are acum straie noi

Petre Nicolae și Eufrosina Ciucă, părinții, s-au căsătorit în anul 1938 (Fig. 5). Eufrosina, o fată dârză, provenea dintr-o familie înstărită care i-a dat ca zestre o salbă[5] de galbeni, pentru vremuri grele[6] și pământ ca să-și hrănească copiii. Așa și-a început tânăra familie Nicolae viața.

Casa lor a fost împodobită și blagoslovită cu patru copii frumoși și harnici.

Fig. 5. 1938: Eufrosina și Petre Nicolae

[5] Salba cu galbeni a purtat-o la nuntă.

[6] Averea cea mai de preț era aurul, ușor de convertit în cele trebuincioase; pământul era cea mai de temei avere.

Ion (n. 1939 – d. 2023) și frații lui au crescut frumos și au fost educați în școlile din județul Vâlcea, urmând primele șapte clase la școala din Voicești, apoi la liceul din Drăgășani[7]. Pe lângă treburile casei care trebuiau făcute de fiecare în parte, toți învățau bine, fiind în competiție între ei, dar și cu cei din sat, care nu i-au întrecut niciodată.

Pe Ion nu l-a întrecut nici unul dintre frații săi. Facultatea a absolvit-o ca șef de promoție, cu diplomă roșie[8] (Fig. 6). Era un copil sfios, dârz, parcă știind de mic că trebuie să lupte pentru viața care va veni. A fost un spirit prietenos, voios și optimist. Și mai târziu când a ajuns un *domn mare*, îi plăcea să își ajute sau să își primească colegii de școală și mai târziu colegii de facultate, asigurându-le sejurul în locuri în care aceștia nu ar fi ajuns niciodată. A fost mărinimos cu mulți oameni dar mai ales cu foștii lui profesori.

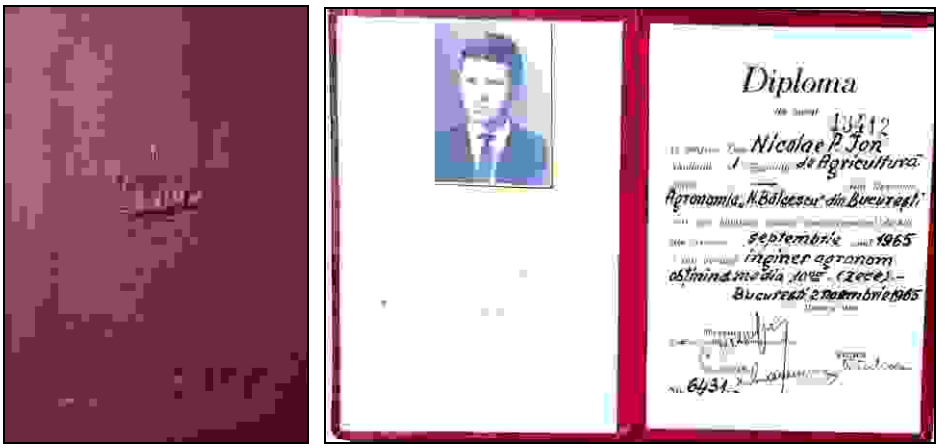

Fig. 6. 1965: Coperta și diploma roșie al absolventului Ion P. Nicolae

Cel de-al doilea copil, **Nicolăița** (n. 1940 – d. 2013); căsătorită Udrea (1971), a fost o fetiță aprigă și plină de viață care i-a compensat cumințenia lui Ion. Soarta a vrut ca în perioada 1960-1965, Ion și sora lui Nicolăița să fie colegi de an la Facultatea de Agricultură a Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu" din București[9]. A învățat foarte bine, fiind

[7] În perioada cât a fost elev Ion Nicolae, *Liceul Brăteanu* a trecut prin mai multe prefaceri fiind Școala Tehnică Viticolă Drăgășani (1948 – 1955) și din 1955 până în 1966 s-a numit Centrul Școlar Agricol Drăgășani.

[8] Pe atunci diploma era ca un carnet care la studenții obișnuiți era de culoare gri-fer iar la șefii de promoție, cu nota 10, era de culoare roșu-bordo, culoarea puterii și a ambiției.

[9] Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu* București (1948), face parte din istoria Universității de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București. Instituția ființează din 1834, parcursul devenirii celei mai mari instituții de învățământ agricol din

printre studenții fruntași din an. A fost repartizată în producție ca șef de fermă la Gușoieni și, ulterior, a lucrat ca director la Inspectoratul pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor a județului Vâlcea. Soțul ei, Gheorghe, a fost economist. Au o fiică, Florina Carmen, botezată de Ion și Floarea, care a fost judecător și Președinte al Secției Penale a Judecătoriei Râmnicu Vâlcea.

Mihai (n. 1941 – d. 2023), cel mai mic băiat și cel mai răsfățat dintre frați, a fost tehnician economist, și cum era tradiția, a rămas în Voicești ca să chiverniseasc pe mai departe casa și cele rămase de la părinți. A fost căsătorit cu Elena Udriște, de profesie asistent medical, are doi copii: Mihaela și Marian. Mihaela este economist, președinte C.A.R. (Casa de Ajutor Reciproc) Drăgășani. Marian este profesor și preot ortodox onorific, căsătorit cu Elena Grebenea – profesoară, are doi copii, Maria (n. 1997) și Andrei (n. 1996), ambii au terminat Computer Science (*King's College London*, respectiv *Jacobs University Bremen*) și lucrează în domeniul IT. Din timpul copilăriei au fost mereu în preajma unchiului, fie în scurte vacanțe (Fig. 7), fie în clipe de *ascuțire a minții* prin jocul de șah.

Fig. 7. 2011: Nepoții Maria și Andrei cu Unchiul Ion

România nu a fost simplu. A fost activă 14 ani, a fost închisă cinci ani (1848-1853), a fost reorganizată și mutată într-un nou local (Herăstrău, 1853-1865), a fost dotată cu o fermă didactică experimentală (1873) iar din 1995 este cunoscută ca Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București.

Cei doi nepoți, *dragi unchiului*, sunt campioni la șah, participând la campionate naționale și la Campionatele Europene. Profesorul Ion Nicolae a fost un foarte bun jucător de șah și nu rata nici o întâlnire în care să nu probeze și să-și exerseze calitățile neîndoielnice de bun strateg, creativ, cu gândire analitică și răbdare educată (Fig. 8).

Fig. 8: Șah cu nepoții Maria și Andrei

Marian l-a adulat pe Unchiul Ion. La vârsta maturității, la ceas de amintire, a scris: „*... așa cum l-am perceput eu prin ochii de copil.... Pentru noi, cei din familie, a fost stâlpul neamului Nicolae, cel la care ne raportăm cu mândrie ca etalon de carieră și dor de absolut. Copil fiind, asistam ritualic la venirea unchiului din străinătate: alergam pe ulița satului cu tovarășii de joacă după mașina străină, ca după un car alegoric, vrăjiți de magia momentului. Pe vremea aceea, înainte de 1989, să vezi un Ford Capri sau un Citroen DS era un vis pe care puțini îl aveau într-un C.V. cu amintiri de colecție. De fiecare dată era o mașină care gemea de cadouri și suveniruri și mai ales de povești cinematografice: mâncam cuvintele unchiului meu, totul părea un basm, ascultam cu toții istorioarele pe care le onoram cu cinstire profetică. Copiii vecinilor erau și ei părtași ai bucuriei, pungile imense cu bomboane și gumă de mestecat străină erau prada de război a vârstei inocenței, pungile colorate cu imprimeuri le fluturam ca pe niște steaguri ale biruinței și le păstram cuminţite în sertare ca pe niște bijuterii în caseta de valori.*

2024, Bucureşti *Marian Nicolae”*

Sora cea mai mică, **Maria** (n. 1943 – d. 2017), căsătorită Străinu (1960), a lucrat la Fabrica de Încălțăminte Drăgășani. Are două fete: Florina (tehnician), tot după numele mătușei Floarea, care i-a fost nașă de cununie, a rămas în Voicești, iar Iuliana (contabilă) s-a stabilit în Italia.

În localitatea natală, Ion a participat la tot ce însemna „viața satului", alături de părinți sau de alte neamuri, fie ca student (Fig. 9) fie ca adult, implicat în multe îndatoriri sociale și profesionale.

Nu era an să nu se vadă cu fratele, Mihai și cu surorile sale, Nicolăița și Marioara (Fig. 10).

Fig. 9. 1963.
Ion, mama –Eufrosina,
bunica din partea mamei
Vasilichia și tatăl – Petre

Fig. 10. 2011: Toţi cei patru fraţi la un pahar de amintiri.

Așa cum bine menționa nepotul Marian Nicolae, *fratele cel mare Ion, i-a asistat pe toți la venirea pe lumea aceasta și i-a condus pe toți pe tărâmul nemuririi.*

Viitorii intelectuali din Voiceşti,
cei care vor fi mândri de înaintașii lor

Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară
din București

STUDENȚIE ȘI PROFESIE

Ion trecând prin timp

Timpul, în implacabila lui trecere, ne duce de la sfiala copilăriei (Fig.1a), la modelarea din cazarmă (Fig.1b), la visurile asistenției (Fig.1c), la dragostea împlinită (Fig.2a), la responsabilitatea profesională (Fig.2b,) și la împlinire.

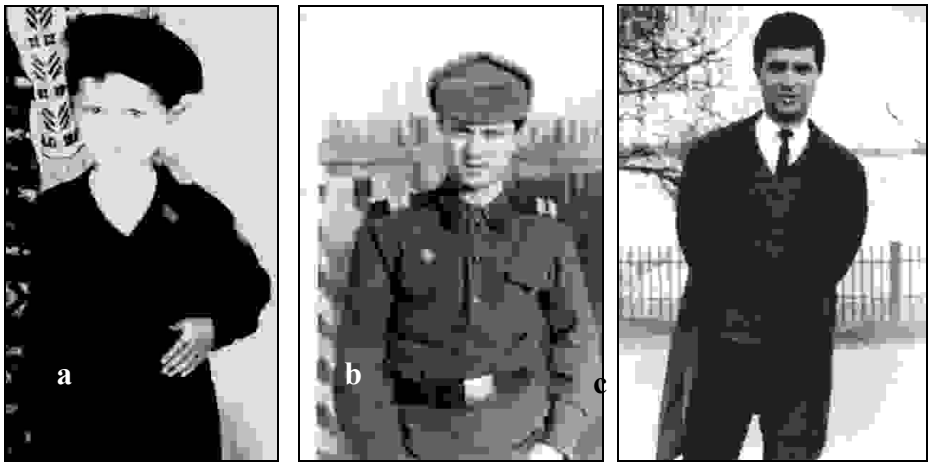

Fig. 1. 1944: Ion la vârsta de cinci ani [a]; 1958: Ion militar în termen [b]; 1966: Ion asistent universitar [c]

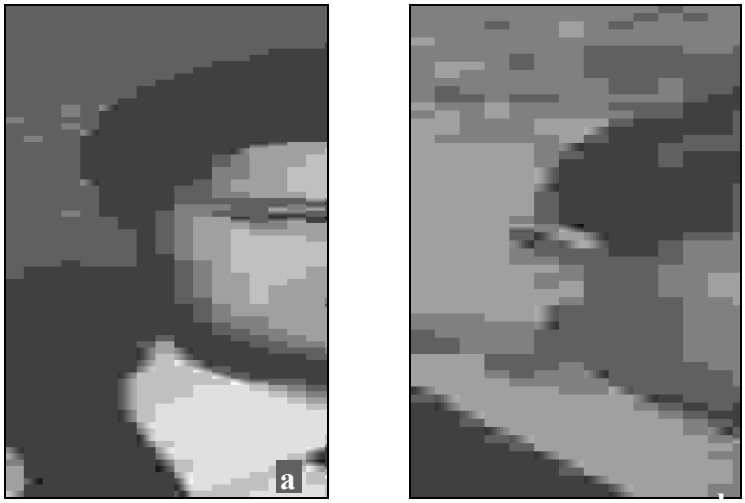

Fig. 2. 1964: Ion student la 25 de ani [a] şi în
1978: La 39 de ani ca specialist în agronomie [b]

Viața, cu bune și cu rele, dar în doi

Ion și Floarea, ca doi tineri studioși s-au văzut în biblioteca universității, s-au plăcut și au pornit în viață, ținându-se de mână (Fig.3), completându-se, susținându-se pentru a construi o citadelă a educației.

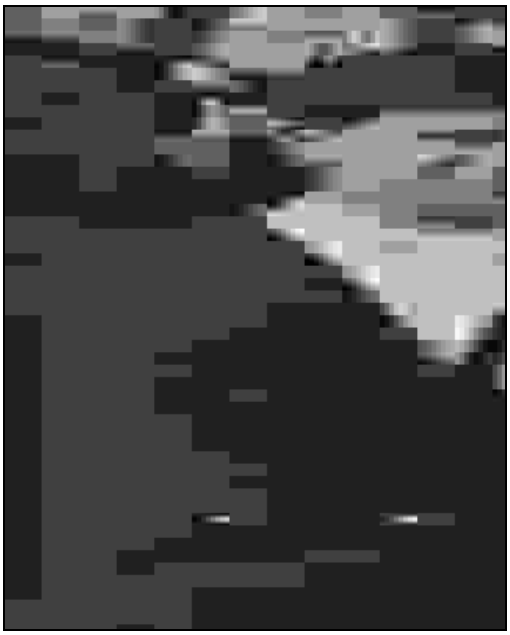

Fig. 3. 1968: Căsătoria religioasă a lui Ion şi Floarea, înconjuraţi de familie şi de întregul Voicești

Studenta Floarea Cincă, era în anul cinci iar Ion Nicolae era deja cadru didactic, asistent universitar.

Căsătoria civilă a fost oficiată la Ofițerul Stării Civile din localitatea Voicești, iar cea religioasă la Biserica cu hramul „Sfântul Nicolae" din localitatea natală al familiei Nicolae.

Au fost anii tinereții, cu împliniri frumoase, cu evenimente memorabile, nunți și botezuri, așa cum o cerea societatea (Fig.4).

Fig. 4. 1977: Nași de nuntă [a];
1967: Ion și Floarea la vârsta de 22 și 28 de ani [b];
1977: Nași de nuntă la [c]

În anul 1965, Ion Nicolae a fost repartizat la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" București, fiind preparator universitar timp de doi ani, asistent universitar patru ani (1967-1971), șef de lucrări 19 ani (1971-1990)[10], conferențiar trei ani (1990-1993) și profesor universitar timp de 30 de ani. În Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" București a lucrat timp de 35 de ani (1965-2000).

[10] Promovarea în mediul universitar era foarte restrictivă. Sistemul era piramidal: la trei preparatori, în statele de funcții, se putea prevedea un post de asistent; la trei asistenți, ministerul accepta, un post de șef de lucrări; la trei șefi de lucrări se admitea un conferențiar; la doi-trei conferențiari se putea admite un profesor dar, numai la disciplinele de profil. La institutele tehnice, la disciplinele fundamentale, oricât de mari și multe ar fi fost meritele cuiva, acesta putea promova numai până la conferențiar.

La scurt timp după susținerea examenului de stat, la mai bine de 40 de ani[11], la IANB, ca la toate institutele de învățământ superior din România, s-a organizat admiterea pentru ocuparea a două locuri pentru pregătirea superioară prin doctorat[12]. Amfiteatrul cel mare (AP-A), unde avea loc proba scrisă (probă eliminatorie), era plin. Erau cel puțin 50 de candidați care își încercau norocul de a ajunge doctori în știință. Preparatorul Ion Nicolae a luat nota cea mai mare; și-a susținut cu brio și proba practică, comisia de examinare declarându-l *admis*.

În perioada de pregătire prin doctorantură, a dat trei examene, la genetică, la ameliorarea plantelor și biochimie și a susținut trei referate. Primul referat era de sinteză și cuprindea toate informațiile legate de utilizarea mutagenilor la plante. Cel de al doilea era o prezentare a obiectivelor propuse și modul în care se vor realiza experiențele. Cel de al treilea trebuia să cuprindă rezultatele primului an de experimentare: obținerea și analiza generației M1 și, pregătirea generației M2.

Perioada de pregătire, 1965-1969, s-a desfășurat sub îndrumarea exigentă a Prof. univ. dr. doc. Nicolae Giosan[13], în acest răstimp a lucrat cu pricepere la tot ce era legat de partea experimentală din câmp, la Institutul de la Fundulea și Institutul Central de Cercetări Agricole *(*I.C.C.A.*),* București, analize de laborator, de calcul statistic și de reprezentarea grafică a datelor statistice, de redactarea lucrării și chiar, de dactilografierea lucrării, la mașina de scris.

Lucrarea întocmită a fost apreciată de Profesorul Nicolae Giosan și de cei trei referenții științifici.

---

[11] În perioada 1948-1990, în România doctoratul a fost sistat, copiindu-se sistemul sovietic.

[12] La toate institutele de învățământ superior, câtorva profesori de renume, le-au fost repartizate câte două locuri pentru pregătirea doctorală. Condițiile pregătirii erau cam aceleași cu cele de astăzi, dar era un mare dar: doctorandul să fi lucrat în domeniu și să prezinte garanția că își va finaliza teza cu date *originale de importanță teoretica și practică*, *cu aplicabilitate și rentabilitate economică* dar și în *timp rezonabil*.

[13] *Nicolae Giosan* (n.1921-d.1990), Genetician, Agronom, Profesor Universitar la IANB București (1953-1957). Fondatorul și director al *Institutului pentru Cultura Porumbului, Fundulea* (1957-1962). Președintele *Marii Adunări Naționale a României* (1974-1989). Premii: Laureat al Premiului de Stat (1964), Ordinul 23 August (1981), Medalia *A 40-a aniversare de la înființarea Partidului Comunist din România* (1961), Ordinul Muncii clasa a III a (1954), clasa a II (1958) și clasa I (1962); și Ordinul Steaua Republicii Socialiste România clasa I (1971 și 1981). Membru al *Academiei Naționale de Agricultură* din Italia (1958), Membru titular al *Academiei unionale de științe agricole V.I. Lenin* din Moscova (1972), membru al *Academiei de agricultură* din Franța (1972), Membru al Academiei Române (1974).

Pentru proaspătul Doctor în Agronomie a început o perioadă de muncă intensă. Așteptările erau mari, și *Nae* trebuia să le onoreze cu responsabilitate. Conform normelor în vigoare din acea perioadă[14], după obținerea titlului de doctor a fost avansat, prin concurs, pe postul de Șef de lucrări la disciplina de genetică și ameliorarea plantelor. Dar, conform acelorași legi, avansarea pe mai departe era dificilă.

La rândul său, Profesorul Ion Nicolae, timp de 29 de ani, a îndrumat și condus lucrări de doctorat.

Pentru Dna. **Floarea Nicolae**, viața nu a fost îngăduitoare, dar puterea de muncă, dârzenia și determinarea au ajutat-o să treacă peste multe dificultăți.

A fost o studentă studioasă, interesată de tot ce este nou, drept pentru care din anul II de studii a activat în cadrul Cercului științific studențesc de la Catedra de protecția plantelor, sub îndrumarea Prof. Dr. Cornel Gheorghieș[15] de la disciplina Fitopatologie. În acest domeniu și-a întocmit lucrarea de diplomă pe care a susținut-o în 1969, obținând calificativul maxim.

La terminarea facultății (1969), a fost repartizată la CAP Gogoșari - Ilfov unde a lucrat trei ani (1969-1971) și unde a ocupat poziția de șef de fermă. Cu sârguință și responsabilitate s-a implicat în tot ce era de domeniul tehnicului și economicului, aici învățând ce înseamnă să conduci efectiv o unitate de producție. Din 1971 până în 1975 a lucrat la ferma legumicolă CAP Florești - Ilfov, tot ca șef de fermă, unitate specializată în cultura tomatelor, ardeiului verde și gogoșar, vinete și alte legume rare (bame). Unitatea aflându-se la distanță de aproximativ o oră de București, aproape întreaga producție era livrată pe piața Bucureștiului.

Reîntoarsă din Algeria, în perioada 1979-1980 este angajată la Centrul de Semințe - Legume București, ca inginer. Din 1980, a lucrat la Inspectoratul pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor - București fiind încadrată ca inginer principal, după care, din 1984 până în 1999, a condus unitatea – ca director adjunct.

În această perioada a învățat legislația instituțională, ce înseamnă analiza dură prin balanța contabilă și legea profitului.

---

[14] ***Cătălin Daniel Pop*** (2019), Evoluția legislativă și istoria studiilor doctorale din România între 1898-1995. SUBB *Jurisprudența* nr. 3; pp. 105-107.

[15] ***Cornel Gheorghieș***, Agronom, Fitopatolog, Doctor în fitopatologie Profesor universitar la IANB București.

Perioadele de lucru nemijlocit în producție au format-o pentru abordarea pragmatică a problemelor, fapt care a fost de mare ajutor în managementul Bioterrei.

Dr. Ing. Floarea Nicolae a fost o completare ideală a „savantului visător" ei soț.

Ca doctorand la disciplina de Genetică și Ameliorarea plantelor de la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" București, a urmat o perioadă de noi „studii" în domeniul transformării plantelor în „ceva" cu randament mai bun, condusă tot de Acad. Nicolae Giosan pe care și-a susținut-o în 1980.

Activitatea didactică începută în Algeria, la Institutul Național Agronomic din Alger (1975-1979), ca asistent, i-a asigurat pregătirea în domeniul didactic, întocmind materiale de laborator, îndrumătoare pentru studenți, și a desăvârșit-o după 18 ani, când a ocupat funcția de Conferențiar asociat la Academia Universitară Athenaeum și mai apoi, la Universitatea Bioterra București (1995-2000). În ierarhia universitară a urcat constant, îndeplinind toate cutumele universitare. Astăzi, în calitate de rector al universității, are în responsabilitate bunăstarea colegilor și al angajaților, asigurând un cadru sigur pentru desfășurarea activităților didactice și administrative.

Activitatea didactică din Algeria

Din 1965, după terminarea Războiului Algerian de Independență, în Algeria au urmat 25 de ani de o oarecare stabilitate. Relațiile internaționale cu state din cadrul Pactului de la Varșovia s-au extins, dar mai ales cele cu România – țară francofonă, ceea ce a dus la transformări benefice în învățământul și cercetarea științifică algeriană: gratuitatea învățământului, ceea ce este și astăzi, respectiv, cercetarea științifică agricolă, a fost și a rămas o prioritate națională.

Ca fost grânar al Imperiului Roman dar și al Europei, noii lideri ai Algeriei considerau că agricultura este cea care poate da bunăstare poporului algerian. În acest context multe cadre didactice de la institutele agronomice din România, cunoscătoare de limbă franceză, au fost, voluntar transferate, în diferite orașe din Algeria, pentru organizarea și conducerea învățământului agricol.

În acea perioadă, 1974 - 1980, spiritul iscoditor al „Monsieur le professeur Nae", l-a călăuzit către o lume nouă cu tradiții și legi total diferite de ale noastre. Firea-i prietenoasă și deschisă i-a asigurat o primire bună și confortabilă. Șederea în Algeria, o țară puternic ancorată în „capitalism" l-a ajutat să înțeleagă legi necunoscute pentru noi cei de

dincoace de Cortina de Fier[16]. Ca profesor titular la Institutul Național Agronomic din Alger, s-a implicat deplin în învățământul și cercetarea din acea țară. Această perioadă a fost o școală solidă pentru viitorul fondator al Bioterrei.

La un an, în 1975, i se alătură și Dna Floarea Nicolae, formând o echipă harnică și competentă. Cei doi tineri agronomi, Floarea și Ion Nicolae, au desfășurat o activitate de cercetare științifică remarcabilă, poate cea mai fructuoasă din întreaga lor viață.

Ca pentru toți românii, anul 1990, a fost o oportunitate de a-și organiza viața pe un nou făgaș.

Așa s-a născut ideea învățământului universitar privat.

Așa s-a născut ***Universitatea Bioterra***.

Împreună, Floarea și Nae, au trăit ani frumoși cu multă trudă dar și cu multe bucurii. Au sărbătorit evenimente memorabile: nunta de aur, 80 de ani de viață ai lui Nae și mai ales momentele aniversare ale *Familiei* din *Bioterra*.

Așa cum și-au jurat în 1968, au petrecut ani de neprețuit, ani în care fiecare și-a reînnoit promisiunea făcută atunci. Nunta de aur, a arătat puterea, înțelepciunea și prosperitatea unei căsătorii. Ca buni creștini momentul aniversar a fost marcat printr-o slujbă bisericească la Biserica Cașin (Fig. 5 și Fig. 6) și cu o ospeție împreună cu familia Bioterra.

Fig. 5: 2018: Nunta de aur la Biserica Cașin.

[16] *Cortina de fier* (1947-1991) a fost linia de demarcație între cele două lumi ale Europei, Estică sau răsăriteană și Vestică sau occidentală.

Fig. 6. 2018: Împreună spre alte înfăptuiri

Așa cum au trecut prin viață pe sub trandafirii strădaniei, tot așa au trecut pe sub florile recunoștinței acelora care au fost alături de ei la marea lor sărbătoare.

2018: Întreaga Familie Bioterra

2016: Profesorii Floarea și Ion Nicolae au dus faima Bioterrei
în întreaga lume

BIOTERRA
O POVESTE DE SUCCES

Pe drept cuvânt Universitatea Bioterra poate fi considerată o citadelă a învățământului privat din România.

Până la ceea ce se vede astăzi a fost un drum lung și anevoios, cu urcușuri de speranță, cu coborâșuri, dar cu nădejdea că va urma o nouă înălțare.

Acest demers, a fost conceput, creionat și realizat, de doi oameni, ***Ion Nicolae*** și ***Floarea Nicolae***. Cei doi, împreună cu susținătorii lor, colegi de breaslă și prieteni, arhitecți, constructori și câți alții anonimi, prin sclipirea minții și a unei imaginații fertile, pe de o parte și, prin tenacitatea și statornicia unei trude de Sisif, pe de altă parte, au reușit de a-și atinge ținta și de a aduce spre laudă Bioterra.

Povestea Bioterrei a început în anul 1990, prin înființarea primei unități de învățământ privat din România cu specializări inginerești și continuarea ei cu succes, pentru ca în anul 1994, să fie consolidată sub denumirea de **Universitatea Bioterra**.

Scurt istoric al Universității Bioterra din București[17]

Universitatea Bioterra din București (Fig. 1) este o instituție de învățământ superior relativ tânără, la început fiind componentă a Fundației Universitare Bioterra București, care a luat ființă[18] în urma inițiativei unor personalități marcante ale vieții didactice și științifice din domeniul bioingineriei aplicate, ingineriei economice, turismului rural, industriei alimentare, controlului fitosanitar și zoo-veterinar al alimentelor, dreptului și legislației.

Fig. 1. 2000: Sediul central al Universităţii Bioterra

Statutul și structura Fundației Universitare Bioterra au fost legalizate conform procedurilor legale prin Sentința Civilă nr. 88 din 19 mai 1994 a Judecătoriei Sectorului l București, dosarul nr. 96/P.J./1994. Odată cu implementarea și dezvoltarea sistemului de autorizare și acreditare a specializărilor din învățământul superior, sistem coordonat de C.N.E.A.A[19]., specializările ce funcționau în cadrul U.B.d.B[20]. au fost autorizate să funcționeze provizoriu prin H.G. nr. 294/1997 publicată în M.O.R. partea I nr. 130 / 25.06.1997 și în toate celelalte Hotărâri de Guvern apărute până în 2002.

---

[17] Capitol scris de Prof. Dr. *Marian Nicolae*, (n. 1969), Profesor universitar, Doctor (2006), Universitatea Bioterra (2002), Facultatea CEPA (2010).
[18] 1994.
[19] Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare (CNEAA).
[20] *Universitatea Bioterra din București* (U.B.d.B.).

Ulterior specializările din cadrul U.B.d.B. au fost prezentate în HG 535 din 01 iulie 1999, publicată în Monitorul Oficial nr. 324 din 07 iulie 1999, H.G. 379/2000.

În anul 2002, după parcurgerea tuturor etapelor de acreditare, Universitatea Bioterra din București a fost acreditată prin Legea 480/2002, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 512 din data de 17 iulie 2002. Conform art. l al acestei legi, Universitatea Bioterra din București este: „Instituție de învățământ superior, persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ", cu sediul în București, str. Gârlei, nr. 81, sector 1.

După acreditare, specializările din cadrul U.B.d.B. au fost menționate în toate H.G. referitoare la structura universităților: H.G. 916/2005, H.G. 676/2007, H.G. 635/2008, H.G. 749/2009, H.G. 707/2012 si H.G. 376/2018.

În structura Universității Bioterra din București sunt cuprinse conform prevederilor din legea de înființare și conform H.G. nr. 376/2018 (publicat în M.O. al României partea I, nr. 413/01 iunie 2018), următoarele specializări acreditate:

Facultatea de Management Agroturistic (primul decan: Sabin Nica[21]), acreditată în anul 2002 o dată cu promulgarea legii 480/2002, cu specializarea Inginerie și Management în Alimentație Publică și Agroturism, în domeniul de licență Inginerie și management în agricultură și dezvoltare rurală, având durata de studii de 4 ani la cursuri de zi și fără frecvență, respectiv 240 credite, fiind reacreditată în 2011, având durata de studii de 4 ani la învățământ cu frecvență și cu frecvență redusă, respectiv 240 credite;

Facultatea Controlul și Expertiza Produselor Alimentare (primul decan: Nicolae Onac[22]), acreditată în anul 2005 de C.N.E.A.A., cu specializarea Controlul și Expertiza Produselor Alimentare, în domeniul de licență Ingineria produselor alimentare, având durata de studii de 4 ani la cursuri de zi și fără frecvență, respectiv 240 credite și reacreditată în 2011 având durata de studii de 4 ani la învățământ cu frecvență și cu frecvență redusă, respectiv 240 credite;

[21] ***Sabin Nica*** (n.1929–d.1998), Profesor universitar de Economie, legislație agrară și protecția muncii. Doctor în Economie (1953).
[22] ***Nicolae Onac*** (n.1940), inginer zootehnist.

Facultatea de Drept (primul decan: Mircea Bogdan[23]), acreditată în anul 2005 de C.N.E.A.A., cu specializarea de Drept, în domeniul de licență Drept, având durata de studii de 4 ani la cursuri de zi și fără frecvență, respectiv 240 credite, având durata de studii de 4 ani la învățământ cu frecvență și cu frecvență redusă, respectiv 240 credite. În anul 2019 a fost obținută autorizația provizorie (Agenția AHPGS din Germania) pentru specializarea Drept European și Internațional, având durata de studii de 4 ani, la învățământ cu frecvență, limba de studiu română/engleză, respectiv 240 credite.

Facultatea de Asistență Medicală Generală (primul decan: Constantin Bălăieț), autorizată provizoriu în anul 2018 de ARACIS, cu specializarea Asistență Medicală Generală, în domeniul de licență Sănătate, având durata de studii de 4 ani la cursuri de zi, respectiv 240 credite. În anul 2019 a fost obținută autorizația provizorie (Agenția AHPGS din Germania) pentru specializarea Asistență Medicală Generală, având durata de studii de 4 ani, la învățământ cu frecvență, limba de studiu engleză, respectiv 240 credite.

Facultatea de Informatică aplicată, autorizată provizoriu de Agenția AHPGS din Germania în 2018, pentru specializarea Informatică aplicată, având durata de studii de 3 ani, la învățământ cu frecvență, limba de studiu română/engleză, respectiv 180 credite.

Universitatea Bioterra din București mai are în componență următoarele facultăți și specializări autorizate și acreditate:

Facultatea Controlul și Expertiza Produselor Alimentare din Alexandria**,** cu specializarea Controlul și Expertiza Produselor Alimentare – acreditată;

Facultatea Controlul și Expertiza Produselor Alimentare din Buzău**,** cu specializarea Controlul și Expertiza Produselor Alimentare – autorizată provizoriu;

[23] ***Mircea Bogdan*** (n.1967), inginer horticultor.

Facultatea de Management Agroturistic din Buzău, cu specializarea Inginerie și Management în Alimentație Publică și Agroturism – acreditată;

Facultatea / Extensie de Asistență Medicală Generală din Buzău**,** autorizată provizoriu, cu specializarea Asistență Medicală Generală;

Facultatea / Extensie de Drept din Buzău, autorizată provizoriu, cu specializarea Drept;

Facultatea / Extensie de Informatică Aplicată din Buzău**,** autorizată provizoriu, cu specializarea Informatică aplicată.

De-a lungul timpului în cadrul Universității Bioterra București a mai funcționat: Facultatea Ingineria și Produselor Alimentare (primul decan: Rodica Tănăsescu) și în cadrul Facultății CEPA, specializarea Protecția Consumatorului și a Mediului.

Masterate:

- Investigarea actelor de terorism și securitate publică;
- Management performant în alimentație publică, agroturism și protecția consumatorului;
- Inspecție, expertiză și legislație în siguranța alimentelor, protecția mediului și protecția consumatorului.

Specializările prezentate, au apărut pe parcursul anilor, începând de la autorizare până la acreditare, în Hotărârile de Guvern care reglementau aceste aspecte, dintre care se pot enumera: H.G.535/1999, H.G.379/2000, H.G. nr. 916/2005, H.G. 676/2007, H.G. nr. 635/2008, H.G. nr. 749/2009, H.G. nr. 707/2012 si H.G. 376/2018.

Referitor la specializările ce funcționează în structura facultăților din Universitatea Bioterra din București trebuie precizat faptul că această universitate a fost inițiatoarea a trei specializări unicat în România și anume:

Inginerie și Management în Alimentație Publică și Agroturism,
Controlul și Expertiza Produselor Alimentare, și
Protecția consumatorului și a Mediului

specializări ce au cunoscut o recunoaștere imediată încă de la înființare în societatea civilă, prin numărul studenților înscriși, dar și prin faptul că o serie de facultăți din cadrul universităților de stat (U.S.A.M.V.

București[24], U.S.A.M.V. Cluj-Napoca[25] etc.) au autorizat și desfășoară studii de licență la cele două specializări înființate de Universitatea Bioterra din București.

Schematic, Universitatea Bioterra din București organizează următoarele programe de studii universitare, în conformitate cu exigențele impuse de Procesul Bologna, inclusiv legislația românească armonizată din domeniu în cadrul ciclului I (licență) durata de studii 4 ani, și ciclul II (masterat) durata studiilor de 2 ani.

În cei peste 30 de ani de experiență, Universitatea Bioterra din București a îmbunătățit în mod constant conținutul planurilor de învățământ, baza tehnico-materială și resursele umane angajate în procesul de educație academică.

Sinoptic, de-a lungul timpului, rectorii care s-au impus prin competențe profesionale și manageriale, în urma exigențelor unui concurs au fost:

1994-2008, Prof. Univ. Dr. *Ion NICOLAE* – **Rector fondator**;
2008-2012, Prof. Univ. Dr. *Floarea NICOLAE*;
2012-2014, Conf. Univ. Dr. *Cornel TRANDAFIR*;
2015-2024, Prof. Univ. Dr. *Floarea NICOLAE*.

Fig. 2. Prof. Dr. HC. Ion Nicolae și Prof. Dr. Floarea Nicolae, făuritorii Bioterrei (1990).

[24] *Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară* din București
[25] *Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară* din Cluj-Napoca.

Bordul de conducere actual are următoarea componență:
Rector: Prof. Univ. Dr. Floarea NICOLAE.
Prorectori: Prof. Univ. Dr. Marian NICOLAE,
Prof. Univ. Dr. Nicole PETCULESCU,
Conf. Univ. Dr. Geanina FLORESCU.
Decani: Conf. Univ. Dr. Cornel TRANDAFIR,
Conf. Univ. Dr. Daniela MIHĂILĂ,
Șef lucr. Dr. Mihaela PÎRVULESCU,
Șef lucr. Dr. Bogdan STREZA.

Bioterra, o poveste romantică

Afacerile de succes au o poveste în spatele căreia stau oameni și întâmplări, locuri și fapte provocate de un destin la care providența, pentru cei îndrăzneți, pune umărul. Când noi, enclavizații naivi ai unui regim defunct care credeam că lumea începe și se termină ostentativ cu noi, încă sărbătoream căderea unui regim cu picioare de lut, alții, aleși ai sorții care aveau botezul acelui dincolo, a experienței capitalismului, o puneau de o privată așezată, de un business, după reguli stricte și dure pe care le deprinseseră în periplul profesional al străinătății.

Sita pentru privilegiați era deasă înainte de 1989, CV-ul era bine scuturat, ca să lucrezi în străinătate îți trebuia o carte de vizită onorantă, nu exista turism profesional, nu puteai păcăli pe nimeni, o societate bazată pe competiție te evaluează pe criterii de competență și te pune la locul și treapta potrivită. Ion Nicolae a fost profesor și cercetător în Algeria, ctitor de Institut Național de Cercetare, a manageriat din partea statului african oameni, structuri și fonduri importante, participând la simpozioane, congrese internaționale cu rezultate cuantificabile în medalii la saloanele de inventică de la Geneva, Bruxelles, Budapesta.

Înainte de a fi numit de unii răsfățat al sorții, trebuie să spunem că statutul acesta onorant a fost muncit și câștigat, Ion Nicolae având obsesia de a fi primul: diplomă roșie de absolvire cu media 10 al Institutului Agronomic București, cel mai tânăr doctor în științe din România la momentul respectiv, un vizionar care a îmbogățit COR[26]-ul României cu meserii noi în acord cu cerințele de pe piața muncii. În acest sens, primele autorizări provizorii și ulterior acreditări/reacreditări pentru calificările: Inginerie și management în alimentație publică și agroturism, Controlul și expertiza produselor alimentare, Protecția și consumatorului și a mediului

[26] Clasificarea Ocupațiilor din România.

au funcționat la Universitatea Bioterra, atât la București cât și la filiale: Buzău, Alexandria, Focșani și Slobozia (Fig. 3). Dovada oportunității o constituie faptul că toate aceste calificări se regăsesc la USAMV-urile din țară care ne-au urmat oferta educațională.

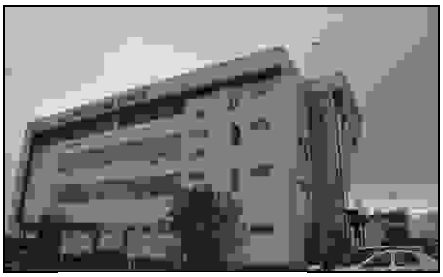

Filiala Buzău

Filiala Slobozia

Filiala Focșani

Filiala Alexandria

Fig. 3. Filialele Universității Bioterra

În concepția ctitorului Bioterrei a stat mereu amintirea școlii făcute de el, departe de casă, printre străini, prin internate și cămine. Dorea ca tinerii din acest secol să nu mai treacă prin atâtea greutăți așa cum au trăit înaintașii lor.

„A fost odată ca niciodată" începe chiar în ianuarie 1990, în sufrageria domnului profesor Ion Nicolae, din strada Av. Sănătescu, nr. 28, unde magnetul principal reușește să adune un buchet generos de personalități marcante din lumea academică, televiziune, ale aparatului administrativ: foști miniștri, academicieni, prezentatori TV, oameni politici. Se înființează Fundația Athenaeum în ianuarie 1990, din care în 1994 se desprinde chiar trunchiul: Fundația Universitară Bioterra București, cea care va produce pe piața educațională peste 40.000 de

absolvenți în cei peste 30 de ani de existență, dintre care unii cu adevărat remarcabili: primari de sector în București, manageri de top, șefi de partide politice, oameni cu funcții de conducere în aparatul guvernamental.

Este un act de curaj și pionierat să introduci în piața educațională privată specializări inginerești, consumatoare de resurse materiale, să pornești la investiții în laboratoare, să construiești clădiri de la cota zero, așa cum sunt toate spațiile de învățământ din cel mai frumos colț al capitalei: zona de Nord, punctul de belvedere dintre lacul Grivița și lacul Băneasa.

Doamna Ministru al Educației, Prof. univ. dr. Ecaterina Andronescu, rezuma sintetic și cu înțelepciune într-o sintagmă măgulitoare caracterizarea universității: „Imperiul" Bioterra. Acoperirea „latifundiară" a expresiei era în spațiile generoase din București, filialele: Buzău, Focșani, Slobozia, Alexandria, puncte de lucru-extensii: Pașcani, Reghin, Drăgășani, centrele de practică din zonele turistice: Predeal - Trei Brazi, Bușteni, Neptun - Comorova, Delta Dunării – Băltenii de Sus, Eforie Sud și centrele de turism din Germania: Nürnberg și Arrach (Fig. 4, Fig. 5, Fig. 6).

De la Predeal și de la Bușteni

Fig. 4. Centrele de practică şi turism din zona montană

Centrele de practică au fost ingenios organizate; loc de studiu, loc de practică în diferitele compartimente (bucătărie, recepție, ghid și operator turistic, salvamont etc.), astfel în cât absolvenții să poată ocupa și lucra cu competență în oricare dintre acestea.

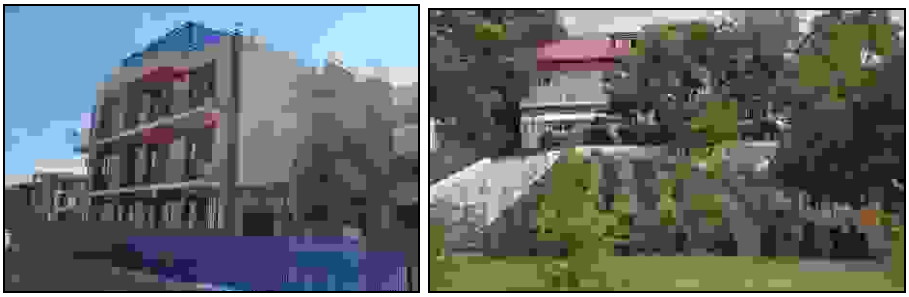

Centrul din Eforie și cel din Bălteni - Delta Dunării

Fig. 5. Centrele de practică şi de turism de pe litoral şi din Delta Dunării

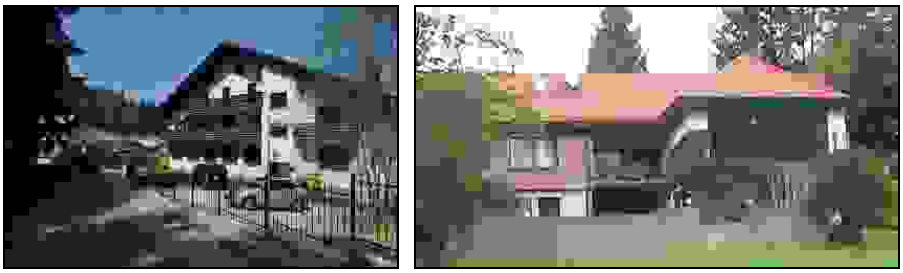

Centrul de la Arrach și cel de la Nürnberg

Fig. 6. Centrele de practică şi de turism din străinătate - Germania

Profesorul Ion NICOLAE era de o „ubicuitate” profesională remarcabilă: acum ieșea la cravată din birou conducând un ministru, imediat era pe schelă cu muncitorii să asiste la turnarea unei noi plăci de beton, iar când tu ajungeai acolo să-i comunici ceva, dumnealui poposea demult la contabilitate să controleze vistieria, apoi își trăgea sufletul în zona secretariatelor să verifice stadiul dosarelor de acreditare și să consilieze noua secretară. Și punea accent pe consiliere...

Proiecția unei universități, așezarea ei în matcă, pe lângă o execuție bugetară solidă, însemna și o investiție la fel de importantă: investiția în oameni, iar aici se pricepea foarte bine, nu-l puteai păcăli, știa cât valorează fiecare angajat cu trei zecimale după virgulă.

În mintea și în conștiința sa avea mereu cuvintele Regelui Ferdinand I, rostite la inaugurarea Politehnicii din Timișoara[27]: *Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însa* (Ferdinand I[28]).

Profesorul Ion Nicolae a știut să creeze un spirit emulativ, în care experiența unor erudiți, amintiți mai sus, cu pacientă și intelectualism, s-a împletit cu spiritul și elanul tinerelor cadre didactice, au creat laboratoare de învățământ, de lucru efectiv, în centre de practică, pitorești și bine dotate, dar și în care, studenții să-și petreacă timpul liber pentru relaxare.

Valoarea corpului profesoral șlefuiește blazonul, de-a lungul istoriei de peste 30 de ani oamenii de la catedră au fost:

- academicieni (Alexandru Bogdan, Gheorghe Bîlteanu, Nicolae Manolescu).
- profesioniști/specialiști cu notorietate (Doru-Sabin Delion, Ioan Alecu, Gheorghe Burloi, Nicolae Cepoiu, Nicolai Pomohaci, Elena Ștefănescu, Ioan Geamăn, Victor Popescu, Rodica Tănăsescu, Gheorghe Câmpeanu, Corneliu Turianu, Vlad Barbu, Gheorghe Glăman, Ștefan Cocoș);
- foști miniștri ai Agriculturii (Dinu Gavrilescu, Victor Surdu);
- miniștri secretari de stat (Nicolae Onac, Gen. Anghel Andreescu, Andrei Rădulescu, Gen. Iliuță Pătrașcu);
- secretar general al guvernului (Sorin Chelmu);
- generali (Stan Petrescu, Cornel Trandafir, Lucian Pahonțu, Tudor Cearapin, Gheorghe Gavriloaie, Florea Surdu).

Centrul de practică din Delta Dunării de la Bălteni-Delta Dunării a fost dotat cu vase de croazieră, mai multe șalupe rapide și un iaht pe care să se pregătească acei tineri care visează să lucreze pe vase de croazieră (Fig. 7). La centrul de practică Trei brazi sau la Sinaia, în perioadele de practică, se pregătesc toți acei studenți care doresc să lucreze în industria ospitalității: *HoReCa* (Hoteluri, Restaurante, Catering).

[27] În data de 11 noiembrie 1920, a fost semnat, de către regele Ferdinand I, decretul de înființare a *Școlii Politehnice*, actuala Universitate Politehnica din Timișoara.

[28] *Ferdinand I* de Hohenzollern-Sigmaringen (n.1865-d.1927) Rege al României (1914-1927), numit și *Întregitorul* sau *Ferdinand cel Loial*; botanist, susținător al artelor și învățământului. Distincții naționale - cinci și al altor țări - 10. A fost membru de onoare (din 1890) și Președinte de Onoare (1914-1927) al Academiei Române.

Fig. 7. Facilități excelente pentru deplasarea studenților
și al cadrelor didactice

Cel mai solicitat centru de practică a fost cel de la Comorova – Neptun, unde pe lângă deprinderea meseriei se desfășurau conferințe naționale și internaționale, festivaluri studențești etc. Fig. 8).

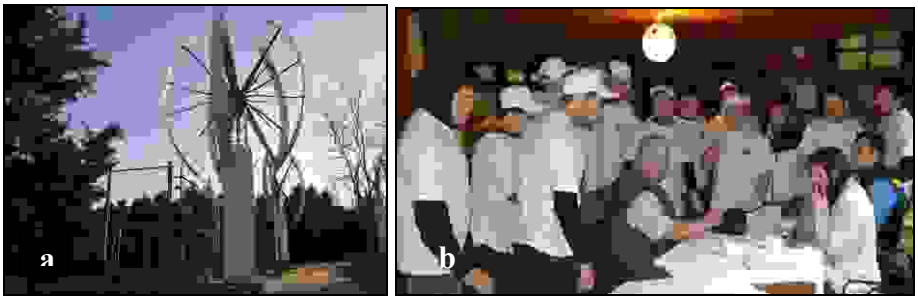

Fig. 8. Centrul de practică de la Comorova – Neptun
Parc turbine eoliene (a); Mobilitate Proiecte europene (b)

Astăzi ne plângem că nu sunt cadre care să lucreze în acest domeniu. Dar cum au susținut forurile decizionale un astfel de învățământ formativ pentru astfel de activități.

Laboratoarele din București (Fig. 9), energie regenerabilă, mediu, biodetecție, chimie etc au fost dotate cu tehnologie modernă de ultimă generație, asistate de calculatoare, laboratorul de analize fizico-chimice a produselor alimentare dobândind acreditare RENAR (*Asociația de Acreditare din România*).

Fig. 9. Laboratorul de analize fizico-chimice a produselor alimentare (a, b); Laborator Energie verde (c); Laborator Protecția mediului (d)

Nu a fost nici de cum ușor. Mai ales că învățământul particular era privit cu multă reticență. Este destul de dificil pentru o instituție de numai 10 ani să se compare cu agoniseala unor instituții de sute de ani.

Toate se fac în timp, cu acumulări treptate. Nici Dumnezeu nu a făcut lumea într-o singură zi. D-apoi mite un om!

Strădania lui de pe la toate porțile, de a deschide uși, către un viitor, atâtor oameni, în care nu a omis pe nimeni, celor tineri către profesionalism, seniorilor către dăruirea a ceea ce au agonisit o viață întreagă. De multe ori s-a izbit de ostilitate și mulți „prieteni” i-au trântit ușa în nas. Și cu toate astea a rămas optimist, fără ranchiună, a mers mai departe, dorind „*să fie făcut astăzi, ce trebuie să se facă mâine”*.

Este moștenirea frumoasă a unui puzzle profesional de pus în ramă, construit cu migală și sacrificii, care trebuie onorat în continuare de urmași, având pururea binecuvântarea patronului spiritual care veghează atent dintre stele:

Rector Fondator - Prof. Univ. Dr. H.C. Ing. Ion NICOLAE.

2014: Prof. Ion Nicolae, privind spre viitor ...

... care, în întreaga sa viață s-a sprijinit pe dictonul:

Cel ce deschide o școală, închide o temniță.

(Victor Hugo[29])

[29] ***Victor Hugo*** (n.1802-d.1885), romancier, memorialist de călătorie, dramaturg, eseist, poet, publicist, desenator, politician, cu un umor sarcastic rafinat.